

CONTOS QUE
CONTAXIAN ILUSION

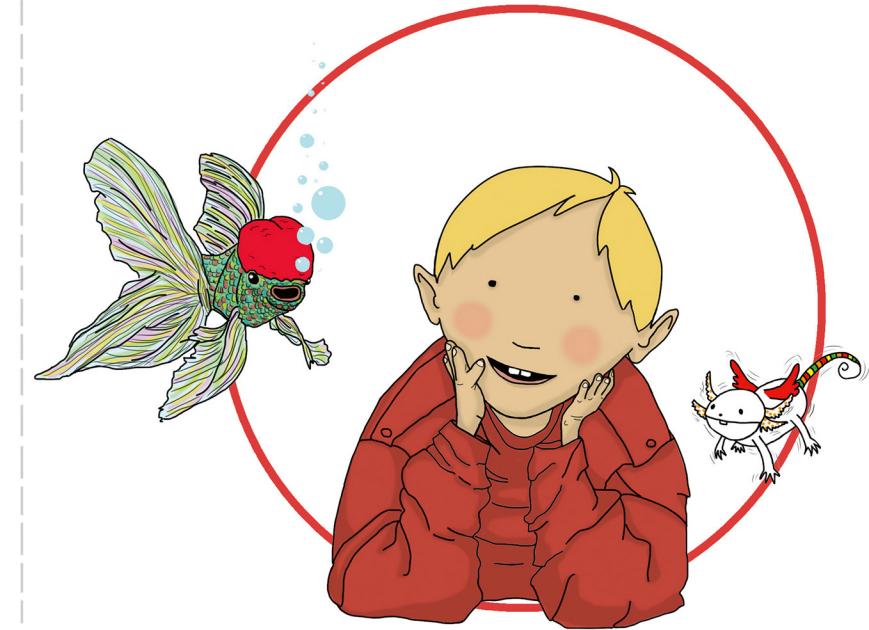
bibliotecainfantil.fundaciononce.es

1

Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

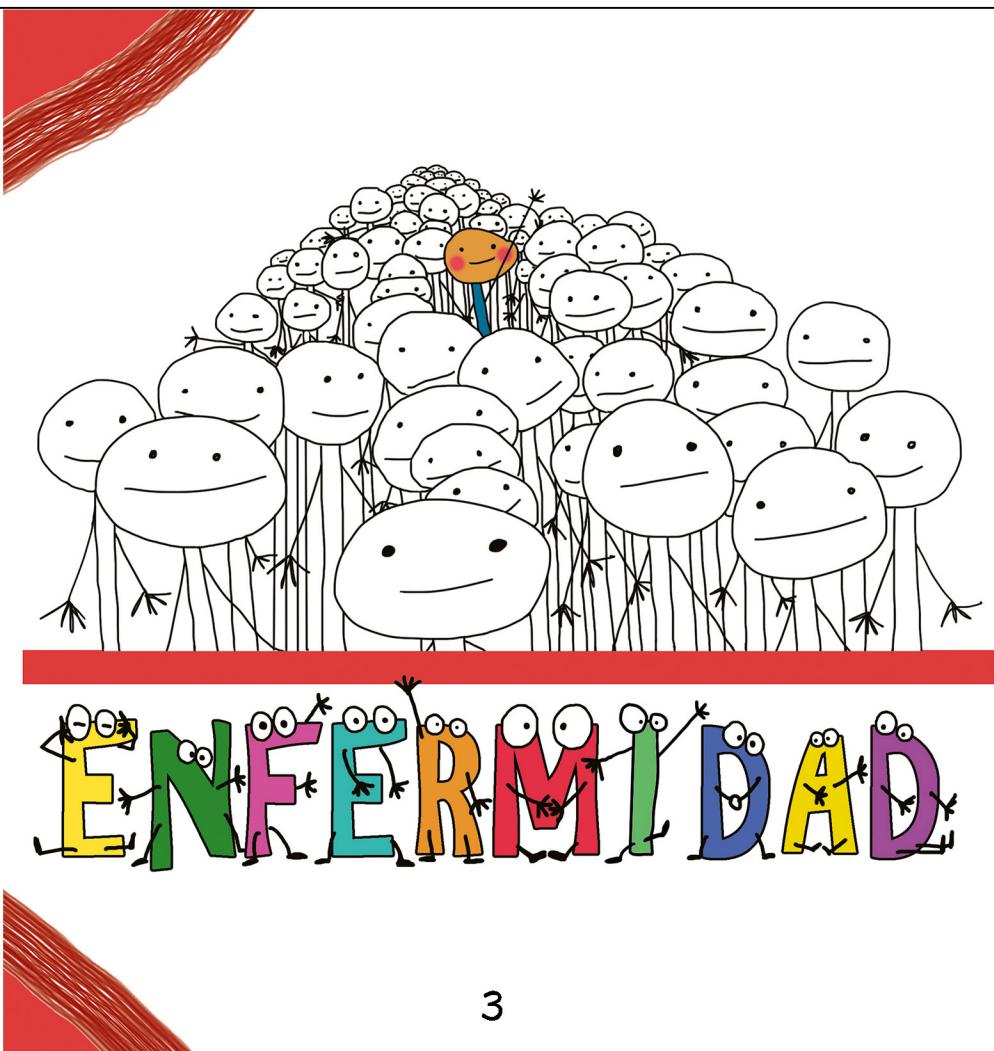
Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

BALTASAR

nado para investigar

2

3

Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

SOBRE AS ENFERMIDADES RARAS (ER)

As **enfermidades raras** son un conxunto de diferentes síntomas e son

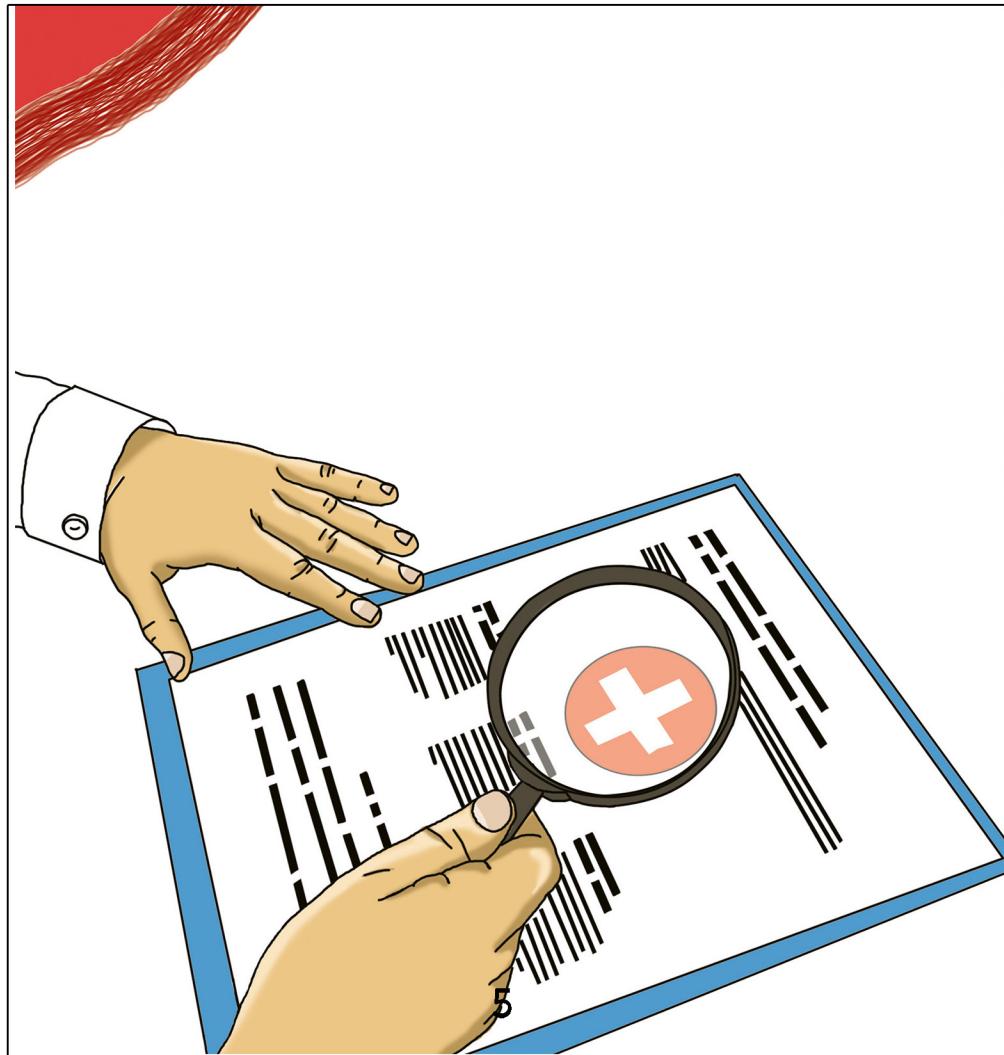
MOI POUCO FRECUENTES.

Fíxate! Considérase unha enfermidade rara aquela que afecta unha ou dúas de cada mil persoas.

Existen unha morea de variedades e coñécese moi pouquiño delas; por iso gústanos dicir que rara non é a persoa,

RARA É A ENFERMIDADE...

Como a unión fai a forza, os médicos, os pais e os propios pacientes únense para **PROCURAR SOLUCIÓNS** que melloren a vida das persoas con enfermidades pouco frecuentes.

O **DIAGNÓSTICO** é o máis importante.

Por iso, fai falla máis investigación.
Baltasar, que ten unha enfermidade rara
que áínda non se sabe cal é,
decidiu ser **INVESTIGADOR** para coñecer
máis e atopar bos tratamentos
para todos eles.

Pequerrecho, pero matón,

**Baltasar vaiche
gustar mogollón..**

Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

GÚSTAME O SON DO MAR.

As ondas veñen e van.
 Como o farán? Persigoas e logo
 elas perséguenme. Por máis
 que corro, sempre lamben
 os meus tornecelos e me fan
CÓXEGAS nos pés.

Gústame a area mollada,
 pero a seca dáme **REPELO**.

Mami faime andar sobre ela, por algo relacionado
 cunha palabra difícil de repetir, pero que soa a
MOTOR-E-CIDADE...

Vivo nunha vila xunto ao mar e,
 cando me achego á beira, **A AVOA**
 non para de dicir:
“Balta, mete só os pés... Non vaia ser...”
 O «Nonvaiaser» ese, debe ser
 un medorento....

Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

Cando baixo á cidade,
vou ao «hospi». Alí todo é
As paredes, as batas, os zapatos,
as sabas, os tubos, os dentes,
os pelos, ata a miña **doutora preferida**
que se chama Branca...

BRANCO.

Será que os pintou unha **NUBE**?

Mami me hace andar sobre ella, por algo relacionado
con una palabra difícil de repetir, pero que suena a

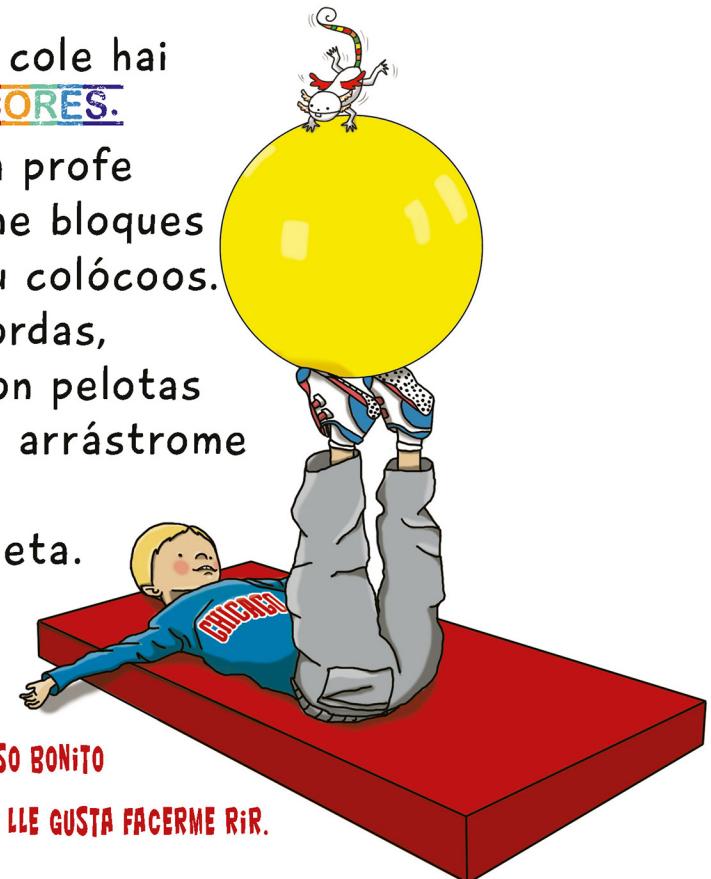
9

Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

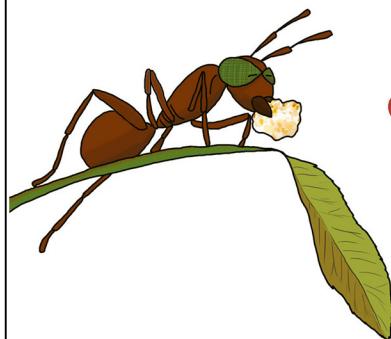
Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

No cole hai
CORES.

A miña profe
Marisa dáme bloques
grandes. Eu colócoos.
Salto cordas,
XOGO con pelotas
enormes e arrástrome
facendo
a croqueta.

10

OS MAIORES SON ESTRAÑOS.

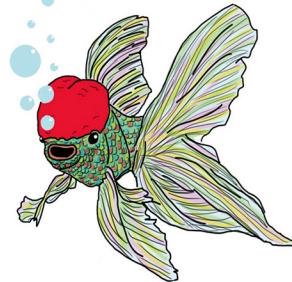
Son así, serios.
Esquecen MIRAR
as cousas;

a pobre formiguiña que non pode
con esa migalla de pan; o vento
que levou esa folla
voando...

Onde a levará?

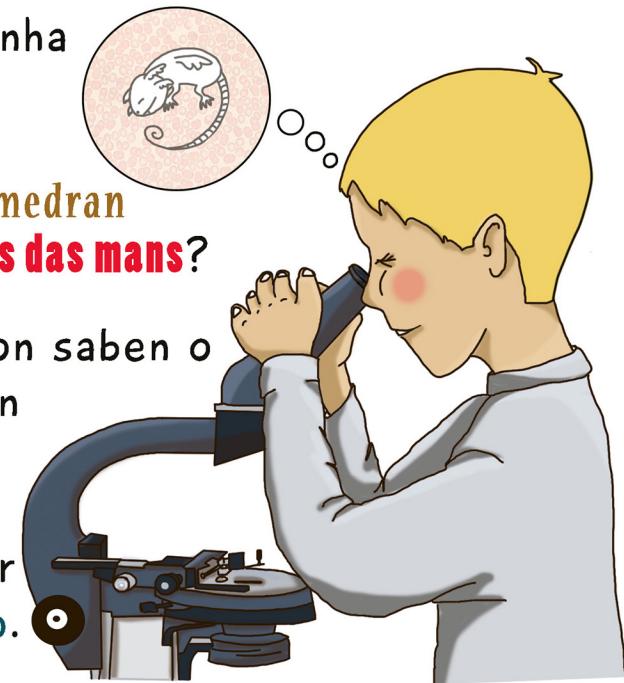
Non ven os peixes de cores
que hai na auga, tan
BONITOS...

A avoa di que eu pregunto moito. O que son é un **curioso**. Por iso cando sexa maior quero ser listo coma Branca e descubrir o que acontece conigo.

Din que teño unha
enfermidade rara
Será por iso
de que **non me medran**
de todo **os dedos das mans?**

Os médicos non saben o
que teño. Están
buscando más
casos coma
o meu para dar
co **diagnóstico**.

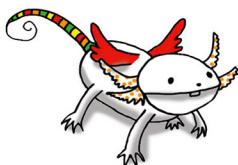
Imprime nunha folla de papel tamaño DinA4 ou DinA3.

Colorea ao teu gusto e recorta pola liña continua. Dobra pola liña discontinua.

As **PALABRAS** cústanme e non ando coma Luisma ou Allison (os meus **mellores amigos**).

Teño unha supercicatriz aquí, por unha **operación** que me fixeron ao pouquiño de nacer. E respirar é coma se me picase **o corazón**.

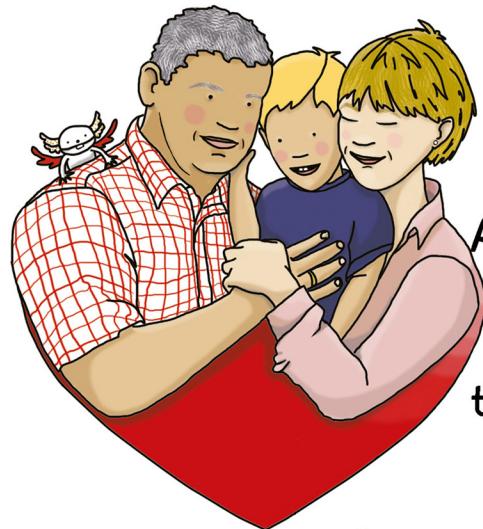
Esta tarde marchamos antes da praia, e iso que hoxe as ondas estaban **chulíííísimas**, porque tiñamos **BATALLÓN DE INVESTIGACIÓN** (o nome puxeno eu).

Unha vez á semana xuntámonos meus *pais* e eu, coa **profe** e os **MÉDICOS** (**facémolo por ordenador e mesmo podo velos**).

Falamos sobre os meus **PROGRESOS**.

Meus pais quedan sempre máis tranquilos porque imos **AVANZANDO** aos poucos.

Gústame velos
sorrir. Saberán
canto os quero?
Abofé que si, porque
me agariman
cunhas apertas
tan quentiñas
que me derreto.

Preto da **MiÑA PRAIA** hai unha illa.
Papi, que sabe moito, di que no fondo
hai restos de **BARCOS ROMANOS**.

Encantariáme velos.

CREDES QUE PODERÍAN VOLVER FUNCIONAR?

Eu si o creo.

Trátase de **atopar**
a forma de subilos arriba;
xa se lle ocorrerá algo
a papá. Logo, pegar os
BURACOS que se fixeron.

Mamá ten un
fenomenal. E, ao final, colocar
as velas, que a miña
avoia ten
unha morea
de teas
que lle
penso pedir.

Volverán navegar.

Coma eu, que non só **partirei**
con papá como o facían
eses romanos.

Tamén serei un **un descubridor**
de «novas terras» onde
os nenos con enfermedades raras
poidan **ATOPAR**
grandes tesouros.

*Nin as treboadas, nin as ondas,
nin os lóstregos, nin as sereas
nos poderán parar.*

